
3

Herdenking mevrouw Prins

Herdenking mevrouw Prins

Aan de orde is **de herdenking van mevrouw G. Prins (CDA)**.

De voorzitter:

Aan de orde is de herdenking van mevrouw Prins. Ik verzoek de leden en alle overige aanwezigen in de zaal en op de publieke tribune die daartoe in de gelegenheid zijn, te gaan staan.

Collega's. In de nacht van 24 op 25 april overleed op 72-jarige leeftijd onze collega Greet Prins, senator voor het CDA. Ik heet haar familie van harte welkom bij deze herdenking en ook de vicepremier die aanwezig is namens de regering.

Het is vreemd om vandaag Greet's lege plek in de zaal te zien. Tijdens onze vorige vergadering, drie weken geleden, was ze hier immers nog om haar stem te laten horen, luid en duidelijk. Dat het haar laatste keer in de Kamer was, wisten we toen net een paar uur, maar dat ze drie dagen later al zou overlijden, kwam alsnog als een hele grote schok.

Greet Prins werd als Grietje Modderaar geboren op 5 januari 1954 in Appingedam. Na haar opleiding tot directie-secretaresse ging Greet werken bij sigarettenfabriek Laurens, destijds de producent van Caballero. Ze maakte daar kennis met de wereld van reclame en volgde verschillende opleidingen op het gebied van marketing, presentatie en public relations. Greet werkte 25 jaar lang bij verschillende reclamebureaus als manager en directeur. Bij Saatchi & Saatchi was ze voorzitter van de raad van bestuur.

Toen stapte ze over naar de publieke sector. Ze werd directeur vernieuwing bij het UWV. Op die periode terugkijkend zei ze in Vrij Nederland: "Bij het UWV bezigden ze een taalgebruik dat echt niemand snapte. Dat moest anders. De mens moest centraal komen te staan en niet langer de regels en procedures." Na een aantal jaar was de verandering al meetbaar. Het leverde haar in 2008 de titel Communicatievrouw van het Jaar op. Drie jaar later werd ze uitgeroepen tot Zorgmanager van het Jaar, omdat ze erin was geslaagd binnen Philadelphia Zorg voor een cultuurverandering te zorgen. Haar credo was "leiden om te dienen, en dienen om te leiden", altijd met oog voor de mensen.

Dat deed ze ook hier in de Eerste Kamer. Haar maiden-speech hield ze in december 2019 bij de Spoedwet aanpak stikstof. Terwijl buiten de trekkers klaarstonden om het Binnenhof op te rijden, verplaatste Greet zich in alle mensen — "boeren, burgers, bouwers en buitenlui" — die zich zorgen maakten: "Zij zijn bang voor de toekomst van hun bedrijf, hun baan, hun gezin, hun land. Het zijn allemaal burgers die niet weten wat ze moeten of kunnen doen en die moeten wachten tot er helderheid komt." Zoals ze zelf zei: "Politiek gaat er in essentie om dat je er bent voor de ander." Voor dezelfde mensen zette ze zich in als coronawoordvoerder en als lid van de parlementaire onderzoekscommissie naar de effecten van antidiscriminatiewetgeving. Altijd betrokken en bevlogen, zonder opsmuk of ophef.

Ook hier, in de Kamer, legde ze de nadruk op toegankelijke en leesbare teksten, met werkbare aanbevelingen. In 2023 werd Greet voorzitter van de commissie Volksgezondheid, Welzijn en Sport. En ook daar leidde ze om te dienen en diende ze om te leiden. Op het laatst moest ze zich veel ontzeggen, maar het Kamerwerk bleef ze zo veel als mogelijk doen. In maart haalde de wandelgroep Senaat in beweging duizenden euro's op voor onderzoek naar de zenuw- en spierziekte waaraan Greet al geruime tijd leed. Toen de groep Eerste Kamerleden en medewerkers over de finish van de ALS Sunrise Walk kwam, haalde Greet hen stralend binnen.

Tijdens haar uitvaart op 1 mei klonken de woorden van Ramses Shaffy, en de mensen in de zaal zongen mee: "Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder, niet zonder ons." Elk woord is van toepassing op Greet en op haar leven.

Als Kamer hebben we Greet leren kennen als een hardwerkende, toegewijde collega, deskundig en met een open blik naar de wereld. Zij was verbindend over de fracties heen. Toen het nieuws van haar overlijden bekend werd, stroomden de berichten van Kamerleden en medewerkers binnen. Ik deel graag enkele van die berichten. "Greet was een voorbeeld van doorzettingsvermogen en moed." "Ze was een krachtige vrouw, een betrokken collega en een baken van rust." "Greet zat op innemende wijze de commissie VWS voor." "Ze trad het leven onverschrokken tegemoet, ook toen het leven haar niet meezat. Zinnig redenerend en altijd met compassie voor anderen." En alle berichten eindigden met de woorden: "Ik zal haar missen." Dat geldt voor ons allemaal. Wij gaan Greet vreselijk missen.

Ik geef nu het woord aan de vicepremier.

Minister Van den Brink:

Mevrouw de voorzitter, dank u wel voor uw mooie woorden en herkenbare emotie.

Wie goed doet, goed ontmoet. Het is een gedachte die wortelt in de Bijbel, maar ook een gedachte die door velen wordt herkend. Ik vind die passend voor de herdenking van het leven van Greet Prins.

Ik begin bij het tweede deel van die wijsheid: goed ontmoeten. U en ik zagen haar bij haar laatste optreden hier in deze Kamer op deze plek. Haar aanwezigheid relativeerde die dag veel van waar wij heel veel aandacht aan besteedden. Haar laatste woord in deze zaal, zeer passend voor een zo positief ingesteld mens als Greet Prins, was "voor". Ook op die dag was ze aanwezig zoals wij haar kennen: betrokken en scherp als altijd. Ze had prachtige kleding aan en was tot in de puntjes verzorgd. Ik noem die uiterlijkheden omdat die in dit geval betekenen dat anderen daar veel tijd en aandacht in moeten hebben gestopt. Dat duidt op de liefde om haar heen, op heel veel liefde.

Je kon zien dat Greet Prins ook goed heeft ontmoet. Zij stond altijd klaar voor anderen. Haar familie en u stonden klaar voor haar. Dat zag ik aan veel meer dingen: aan de zorg en de aandacht van haar fractiegenoten en aan de warmte van senatoren van andere fracties. Dat zag ik ook aan de talloze kleine attenties van uw medewerkers, van de bodes tot en met de portier, de mensen van de bewaking en de Griffie. Dat Greet Prins haar werk tot op het allerlaat-

ste zo goed heeft kunnen doen, had ook alles met hen te maken. Ik vraag u een woord van bewondering en dank aan alle medewerkers hier in de Eerste Kamer over te brengen.

Zelf leerde ik Greet Prins kennen toen ze hier in de Eerste Kamer lid werd. Vanuit mijn voormalige functie als politiek adviseur kwam ik vaak bij haar langs of belde ik met haar met onmogelijke verzoeken voor de behandeling van coronawetgeving. Ik vond altijd een luisterend oor, maar tegelijkertijd stond ze voor de eigenstandige positie van de Eerste Kamer. Regelmatig hing ik onverrichter zake op en ging ik terug naar het ministerie om uit te leggen dat het toch niet zo werkte, zoals het hoort in de democratie.

Greet Prins groeide op in de politieke traditie die staat voor het nemen van verantwoordelijkheid. Ze leefde vanuit waarden als compassie, medemenselijkheid, warmte en respect. Omzien naar elkaar is het fundament van goed samenleven, vond zij. Zij heeft aan dat fundament bijgedragen waar ze kon.

Voorzitter, u heeft al veel gezegd over wat ze in haar lange en indrukwekkende carrière tot stand heeft gebracht. Ik wil nog een paar punten uitlichten. Als directeur vernieuwing voor het UWV voerde zij het programma "dossier wordt mens" door. U noemde dat al kort, voorzitter. Dat programma ondersteunde liefst 20.000 medewerkers om met andere ogen naar hun werk te kijken. Denk vanuit mensen, bracht ze hun bij, en begin vanuit vertrouwen, niet vanuit wantrouwen. Dit alles speelde ruim voor bijvoorbeeld de problemen rond de kinderopvangtoeslag. Waren er in die tijd maar meer Greet Prinsen geweest en hadden we maar beter naar hen geluisterd.

Toen ze bestuursvoorzitter werd bij Philadelphia, de zorgorganisatie voor mensen met een verstandelijke beperking, bond ze de interne strijd aan met juristen die moeilijke formuleringen gebruikten. Aanvankelijk werd haar verteld dat het echt niet simpeler kon, maar dat vond ze onzin. Ze kreeg ook gelijk. Dat punt is nog steeds actueel. Iedereen die actief is in een bestuurlijke rol of in de overheid of in de politiek – dat zijn wij hier allemaal – zal het herkennen. Bind de strijd ermee aan.

Voorzitter, u heeft al veel gezegd over haar belangrijke bijdragen binnen en buiten onze Kamer. Wat mij nog van het hart moet, is het volgende. Toen Greet Prins scherp en steeds scherper moest gaan kiezen tussen haar vele bezigheden, heeft ze uiteindelijk gekozen voor haar werk hier, in de Eerste Kamer. Het lijkt me een niet mis te verstaan compliment voor dit instituut en het werk dat hier wordt gedaan.

Wie goed doet, goed ontmoet. Greet Prins deed goed. Daar mag Nederland haar zeer dankbaar voor zijn. Ze heeft gelukkig ook heel goed ontmoet. Ik wens allen hier aanwezig en zeker ook de familie Prins, haar man, dochter, zoon en kleinkinderen de kracht toe om dit grote verlies een plek te geven. We houden ons allemaal vast aan dierbare herinneringen.

Haar geboortenaam, Grietje, betekent: parel. Laten we haar zo gedenken.

De voorzitter:

Dat ons respect voor haar persoon en haar verdiensten voor de samenleving en de Nederlandse parlementaire democratie tot steun is voor haar man, en haar kinderen en kleinkinderen, en voor haar verdere familie en vrienden.

Ik verzoek eenieder om een moment stilte in acht te nemen.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De voorzitter:

Dank u wel. Ik nodig u uit om de condoleances over te brengen aan de familie. Wij gaan rond 14.00 uur verder met de stemmingen. Let u daarbij op de stemmingsbel. Ik schors de vergadering.

De vergadering wordt van 13.46 uur tot 14.26 uur geschorst.